

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Γιατί; Γιατί; Γιατί;

Γιατί τόν **Λουκᾶ** δέν τόν γνωρίζουμε ὡς συνεργάτη καί συνέκδημο τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ὅπως ἱστορικές μαρτυρίες τόν παρουσιάζουν, καί τόν πιστεύουμε ὡς... ζωγράφο, ἄποψι στηριγμένη σέ ἀνύπαρκτη παράδοσι; Γιατί ἐπιμένουμε νά περιφρονοῦμε τό **ἅγιο Εὐαγγέλιό** του καί νά μή γνωρίζουμε οὔτε πόσα κεφάλαια ἔχει, καί χάσκουμε μπροστά σέ φανταστικές ἱστορίες; Γιατί δέν ἀσχολούμεθα μέ τά τρία μεγάλα χαρακτηριστικά τοῦ Λουκᾶ, μέ τό ὅτι εἶναι ὁ εὐαγγελιστής πού μᾶς «ζωγραφίζει» ὅλες τίς **παραβολές** τοῦ Κυρίου; Γιατί δέν μᾶς ἐντυπωσιάζει ὅτι εἶναι ὁ εὐαγγελιστής τοῦ **Εὐαγγελισμοῦ** τῆς Θεοτόκου καί ὁ ἀποτυπώσας τόν ὑπέροχο ὕμνο τῆς Παναγίας, τό «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τόν Κύριον...*»; Γιατί δέν θαυμάζουμε, ὅτι οὐσιαστικά εἶναι ὁ εὐαγγελιστής τῶν **Χριστουγέννων**, ἀφοῦ αὐτός ζωγραφίζει τούς ποιμένας καί τούς ἀγγέλους τοῦ «*Δόξα ἐν ὑψίστοις*»; Γιατί δέν μᾶς συγκινεῖ ἡ ἀγάπη τοῦ Λουκᾶ στόν Ἀπόστολο τῶν ἐθνῶν **Παῦλο** καί ἡ ἀφοσίωσίς του μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποκεφαλισμοῦ του;

Γιατί τίποτε ἀπό ὅλα αὐτά, τά **Καινοδιαθηκικά**, τά θεόπνευστα, τά σωτηριώδη, μέ παρουσιαστή τόν Λουκᾶ δέν μᾶς ἐντυπωσιάζουν, καί τό μόνο πού πιπιλίζουμε εἶναι τό ἀπίθανο;

Ποιά μαρτυρία ἔχουμε, ὅτι ὁ Λουκᾶς ἦταν ζωγράφος; Ἄν κάτι τέτοιο ἦταν γεγονός καί ἄν ὄντως ζωγράφιζε εἰκόνες τῆς Θεοτόκου, κανεῖς ἀπό τούς Πατέρες τῶν ἑπτὰ πρώτων αἰώνων δέν θά τό ἔξερε καί δέν θά τό σημείωνε; Καί λέμε τῶν ἑπτὰ πρώτων αἰώνων, διότι ἡ ἐμφάνισις καί ἡ ἱστορία καί ἡ διαμάχη γιά τήν **εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ** πρωτίστως καί γιά τίς εἰκόνες τῶν ἁγίων καί τῆς Θεοτόκου δευτερευόντως ἔχουν τήν ἀρχή τους τόν **7ο αἰῶνα**.

Γιατί, σώνει καί καλά, τόν **ιατρό** τῆς Καινῆς Διαθήκης νά τόν κάναμε ἀγιογράφο κάποιας φανταστικῆς διηγῆσεως; Γιατί ἀπό γραφίδα τοῦ βάλουμε στό χέρι πινέλο; Γιατί προκειμένου νά ὑπερεκτιμήσουμε μία εἰκόνα τήν παραπέμπουμε ἀνιστόρητα σέ ἀνύπαρκτο ἀγιογραφεῖο τοῦ 1ου αἰῶνα; Γιά νά λάβῃ τό σφράγισμα τῆς κυκλοφορίας καί ἐμπορευματικότητας; Γιατί τέτοιες **παραχαράξεις** τῆς Ἀλήθειας;

Γιατί μία ἢ δύο ἢ καί... ἐβδομήντα εἰκόνες τῆς Παναγίας τίς θεωροῦμε ὡς κατασκευασμένες στό ἀνύπαρκτο βέβαια ἀτελιέ τοῦ Λουκᾶ, πού ἦταν μόνο ὅσα τό Ἅγιο Πνεῦμα δωρήματα τοῦ χάρισε, δηλαδή, ἀπόστολος, εὐαγγελιστής, συνέκδημος τοῦ Παύλου, ἱατρός, παρουσιαστής τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, λογοτέχνης τῶν θείων Παραβολῶν;

Γιατί τό πρωτεῦον καί **θεόπνευστον** τό περιφρονοῦμε, δηλαδή τό **κατά Λουκᾶν Εὐαγγέλιο**, καί πιστεύουμε μυθώδεις φαντασίες; Δέν μᾶς ἀρκεῖ, λοιπόν, τό Εὐαγγέλιο; Δέν μᾶς ἀρκεῖ ὁ Χριστός τοῦ Εὐαγγελίου; Δέν μᾶς ἀρκοῦν οἱ ἅγιοι Πατέρες, πού ἐξηγοῦν τό Εὐαγγέλιο; Δέν μᾶς ἀρκεῖ ἡ Ἐκκλησία, πού δέν ἔχει στίς ἱστορικές της παραδόσεις λαϊκά παραμύθια;

● Γιατί τό μυστήριο τῆς **σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου**, ὅπως ὁ Θεολόγος καί Εὐαγγελιστής Ἰωάννης παρουσιάζει στό πρῶτο κυρίως κεφάλαιο τοῦ Εὐαγγελίου Του καί ὁ Παῦλος ἐξυμνεῖ στήν πρὸς Κολοσσαεῖς κυρίως ἐπιστολή, γιατί αὐτό τό ὑπερφύστατο μυστήριο τῆς σωτηρίας μας δέν μᾶς συγκλονίζει, ἀλλά ζητᾶμε δείγματα στά **ἄχυρα** τῆς φάτνης;

Γιατί ἡ **προσκύνησις** τῶν Μάγων ἐξ Ἀνατολῶν δέν μᾶς ἐντυπωσιάζει, καί τό μόνο σχετικό πού προσέχουμε καί προστρέχουμε εἶναι τά κατάλοιπα τῶν δώρων τῶν Μάγων. Μᾶς μαγεύουν τά ὑλικά **δῶρα**, πού σάν μαῦρα κομματάκια, λένε ὅτι ὑπάρχουν, καί δέν μᾶς συγκινεῖ ὁ **Μεγάλος Δωρητής** τῆς Ἀγάπης, ὁ Δωρητής τοῦ Αἵματος τῆς σωτηρίας, Ἐκεῖνος πού «*ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον*»;

Γιατί; Γιατί, σώνει καί καλά, πρέπει ν' ἀναποδογυρίζουμε τήν πραγματικότητα; Γιατί, ἐνῶ ξέρομε ὅτι **Τίμια Δῶρα** ὀνομάζονται μόνο τό Ἄχραντο Σῶμα καί τό Τίμιο Αἷμα τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, ἐμεῖς τρέχουμε καί προσκυνοῦμε ὡς «τίμια δῶρα» κάτι μαῦρα μικρά ἀντικείμενα, πού κρατᾶνε γιά φυλακτό σέ κάποιο μοναστήρι καί πού τά παραχωροῦν σ' ὅποια Μητρόπολι ἢ ἐνορία τά πρωτοζητήσῃ, πρὸς ποικίλη κατανάλωσι; Γιατί αὐτή ἡ ἀσεβῆς ἀντικατάστασις; Γιατί ἡ φράσις «*τίμια δῶρα*» νά ἀφαιρῆται ἀπό τό μυστήριο τῆς θείας Κοινωνίας καί νά ἐπενδύῃ περιφερόμενα δῆθεν κατάλοιπα χρυσοῦ, λιβανιοῦ καί σμύρνων; Γιατί; Γιατί; Γιατί; Ἀπό τόν **Οὐρανό** κατεβάζουμε τήν πίστι μας σέ **μαγικές** λιτανεύσεις καί ἀνόητες προσκυνήσεις; Γιατί;

● Γιατί δέν μᾶς συναρπάζει τό ὑπερφύστατο **μυστήριο τῆς Θεοτόκου**, καί τό μόνο πού μᾶς ἐνδιαφέ-

ρει είναι κάποιο κομμάτι ενδύματος της Μαρίας της Παρθένου; Δέν μᾶς ἀρκεῖ ἡ ἀόρατη προστασία καί **μεισιτεία** της; Δέν μᾶς ἀρκεῖ τό «**Κεχαριτωμένη**» τοῦ μοναδικοῦ προσώπου της; Δέν μᾶς ἀρκοῦν τά υπέροχα θεολογικά λόγια τῶν **Θεοτοκίων**, τῶν ὕμνων τῆς Ἐκκλησίας πού ἐξυμνοῦν τήν οὐράνιο Κλίμακα, «δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός»;

Γιατί πρέπει, σώνει καί καλά, νά κατεβάζουμε ἀπό τό Ἴθως καί ἀπό ἄλλα μέρη χάρτινα **ἀντίγραφα** εἰκόνων τῆς Παναγίας; Δέν ἔχουν ὅλοι οἱ Ναοί μας τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας στό εἰκονοστάσι τους, δηλαδή, στό τέμπλο τους; Γιατί πρέπει νά προσκυνοῦμε (τιμητικά βέβαια, καί ὄχι λατρευτικά) τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας, ὅταν εἶναι 100% καλυμμένη ἀπό **σκουλαρίκια, βραχιόλια, δακτυλίδια, πανάκριβα ρολόγια, κολιέδες**, καί ὅλα τά «ἀξεσουάρ» τῶν γυναικῶν, πού ὅταν τά θυμόταν στό κήρυγμά του ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἀναφωνοῦσε: «**Ἔω τῆς βλακειᾶς τῶν γυναικῶν**»; Γιατί νά ἐξαπατῶνται ἑκατοντάδες χιλιάδες πιστοῦ λαοῦ, ὅτι πρέπει ν' ἀνάψουν λαμπάδες «**σάν τό μπόϊ τους**» μπροστά στό προσκυντάρι τοῦ πιό πανάκριβου κοσμηματοπωλείου;

Γιατί ἀντί νά μετανοήσουμε καί νά ἐξομολογηθοῦμε εἰλικρινά, προκειμένου νά λάβουμε τή θεία Κοινωνία, τρέχουμε σέ λιτανεύσεις τῶν ἀναριθμητῶν πολυωνύμων εἰκόνων τῆς Παναγίας; Στ' ἀλήθεια, τήν ρωτήσαμε, ἂν τά θέλη ὅλα αὐτά; Μήπως ἀντί γιά ἀντίγραφα τῆς Παναγίας τό σωστότερο εἶναι νά κάνουμε **τή ζωή μας ἀντίγραφο τῆς ζωῆς της**, καί μάλιστα στήν ταπεινῶσι, στήν ὑπακοή, στή σεμνότητα, στήν ἰκεσία;

● Γιατί δέν μᾶς ἀρκεῖ ἡ **χάρις τῶν Μυστηρίων** καί προσφεύγουμε σέ μαγικούς τρόπους καί τύπους ἀμφισβητουμένης θρησκευτικότητας;

Γιατί; Γιατί; Γιατί;

Κύριε, ἐλέησέ μας. Ἐλέησε τούς «ὀρθοδόξους» νά γίνουμε **χριστιανοί**, «**αἰνοῦντες καί εὐλογοῦντες τόν λησμονημένον Χριστόν, ᾧ ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τούς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἀμήν**».